

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 1

W epoce, w której mówienie o granicach wydaje się obraźliwe, w której wszystko interpretuje się przez pryzmat uczuć i w której wielu uważa, że miłosierdzie polega na „pozwalaniu na wszystko”, istnieje kanon Prawa Kanonicznego, który nadal rozbrzmiewa z niewygodną, mocną i głęboko ewangeliczną siłą: **Kanon 915**.

Wielu zna go jedynie z medialnych kontrowersji. Inni sprowadzają go do debat politycznych. Niektórzy kapłani wolą go unikać, aby nie wywoływać konfliktów. A niemało wiernych katolików nigdy o nim nie słyszało.

Tymczasem za tym kanonem kryje się ogromna prawda duchowa: **Eucharystia nie jest zwykłym symbolem, lecz samym Chrystusem; a przystępowanie do Niej w sposób niegodny może stać się ciężkim świętokradztwem**.

Kanon 915 nie jest „zimnym” przepisem ani legalistyczną obsesją Kościoła. Jest w rzeczywistości konkretnym wyrazem miłości do Chrystusa, szacunku wobec Eucharystii oraz miłości wobec dusz.

Ponieważ Kościół ma nie tylko obowiązek duchowo karmić wiernych. Ma również obowiązek chronić ludzi przed duchowym szkodzeniem samym sobie.

I właśnie to czyni ten kanon.

Co dokładnie mówi Kanon 915?

Tekst kanonu jest krótki, ale niezwykle głęboki:

„Do Komunii świętej nie należy dopuszczać ekskomunikowanych i obłożonych interdyktem po wymierzeniu lub deklaracji kary, jak również innych trwających z uporem w jawnym grzechu ciężkim.”

Ten kanon należy do Kodeksu Prawa Kanonicznego promulgowanego przez Jan Paweł II w 1983 roku.

Na pierwszy rzut oka może wydawać się jedynie normą dyscyplinarną. Jednak za tymi

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 2

słowami kryje się cała teologia Eucharystii, grzechu, zgorszenia i zbawienia.

Kanon mówi o trzech fundamentalnych elementach:

- **Grzech ciężki**
- **Jawny**
- **Uporczywe trwanie**

Nie odnosi się do każdego prywatnego grzechu. Ani do wewnętrznych walk, które wszyscy przeżywamy. Ani do okazjonalnej słabości. Mówi o sytuacjach obiektywnych, publicznych i trwałych, które poważnie sprzeciwiają się prawu Bożemu.

I tutaj znajduje się jeden z najważniejszych punktów: Kanon 915 nie osądza wewnętrznej duszy człowieka — to zna jedynie Bóg — lecz sytuację zewnętrzną i obiektywną.

Eucharystia: centrum wszystkiego

Aby zrozumieć ten kanon, trzeba najpierw zrozumieć coś zasadniczego: **czym jest Eucharystia.**

Kościół katolicki naucza, że podczas Mszy Świętej chleb i wino stają się prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie Ciałem, Krwią, Duszą i Bóstwem Chrystusa.

To nie jest symbol.

To nie jest metafora.

To nie jest po prostu „wspomnienie”.

To jest sam Chrystus.

Dlatego Kościół zawsze traktował Komunię Świętą z ogromną czcią.

Już od pierwszych wieków chrześcijanie rozumieli, że niegodne przystępowanie do Eucharystii jest czymś niezwykle poważnym.

Dlatego Święty Paweł napisał to niezwykle surowe ostrzeżenie:

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 3

„Kto spożywa chleb lub pije kielich Pański niegodnie, winny będzie Ciała i Krwi Pańskiej.”
— 1 Kor 11,27

I kontynuuje:

„Kto bowiem spożywa i pije nie zważając na Ciało Pańskie, wyrok sobie spożywa i pije.”
— 1 Kor 11,29

Te słowa brzmią dziś surowo dla wielu współczesnych uszu. Ale nadal pozostają Słowem Bożym.

Kościół nie wymyślił Kanonu 915. Po prostu ujął w formę prawną naukę apostolską istniejącą od początku chrześcijaństwa.

Wielki współczesny problem: utraciliśmy poczucie sacrum

Jedną z duchowych tragedii naszych czasów jest to, że wielu katolików nie rozróżnia już między:

- uczestnictwem we Mszy a przyjmowaniem Komunii,
- miłosierdziem a pobłażliwością,
- przyjęciem a aprobatą,
- miłością a relatywizmem.

Dziś istnieje ogromna presja, aby absolutnie wszyscy zawsze przystępowali do Komunii.

W wielu parafiach powstał niemal „społeczny obowiązek” przyjmowania Komunii. Pozostanie w ławce wydaje się czymś wstydliwym. A to doprowadziło do straszliwej konsekwencji: osoby żyjące obiektywnie w ciężkiej sprzeczności z wiarą przyjmują Eucharystię bez spowiedzi, bez skruchy i bez świadomości duchowego niebezpieczeństwa.

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 4

Rezultat jest katastrofalny:

- banalizacja Eucharystii,
- utrata poczucia grzechu,
- brak szacunku w liturgii,
- zamieszanie doktrynalne,
- i nieustanne świętokradztwa.

Kanon 915 istnieje właśnie po to, aby chronić świętość Sakramentu i zapobiegać publicznemu zgorszeniu.

Co oznacza „jawny grzech ciężki”?

Tutaj właśnie wielu ludzi się myli.

Kościół rozróżnia:

- grzech ukryty,
- grzech prywatny,
- i grzech jawny.

Kanon 915 odnosi się do grzechu ciężkiego **jawnego**, czyli publicznie znanego.

Na przykład:

- wspólne życie poza małżeństwem,
- publiczne popieranie aborcji,
- otwarte promowanie praw głęboko niemoralnych,
- publiczne sytuacje cudzołóstwa,
- publiczna apostazja,
- aktywna działalność przeciwko istotnym naukom Kościoła.

Nie chodzi o „polowanie na grzeszników”.

Wszyscy jesteśmy grzesznikami.

Różnica polega na tym, że mówimy tutaj o sytuacjach obiektywnych, publicznych i trwałych.

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 5

Ponieważ kiedy ktoś publicznie żyje w ciężkiej sprzeczności z prawem Bożym, a mimo to przyjmuje Komunię, dochodzi do duchowego zgorzenia: inni wierni dochodzą do wniosku, że takie zachowanie „już nie jest grzechem” albo że Kościół tak naprawdę nie wierzy w to, czego naucza.

Kanon 915 NIE jest brakiem miłosierdzia

To być może najważniejszy punkt całej debaty.

Wielu myśli:

„Jeśli Jezus przyjmował grzeszników, dlaczego odmawiać Komunii?”

Ale samo pytanie jest źle postawione.

Jezus przyjmował grzeszników... właśnie po to, aby ich nawrócić.

Nigdy nie mylił miłosierdzia z aprobatą dla grzechu.

Do kobiety cudzołożnej powiedział:

„Idź i odtąd już nie grzesz.”

— J 8,11

Nie powiedział:

„Twoja sytuacja nie ma znaczenia.”

Prawdziwe miłosierdzie szuka zbawienia duszy.

I tutaj jest coś, o czym współczesny świat zapomniał:

pozwalanie na świętokradztwo nie jest miłością.

Jeśli kapłan wie, że ktoś uporczywie trwa w jawnym grzechu ciężkim, a mimo to dopuszcza go do Komunii, może obiektywnie współuczestniczyć w duchowej krzywdzie.

Kanon 915 nie istnieje po to, by upokarzać.

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 6

Istnieje po to, by wzywać do nawrócenia.

Różnica między Kanonem 915 a Kanonem 916

To niezwykle ważne rozróżnienie.

Kanon 916

Mówi o osobistej odpowiedzialności wiernego.

Stwierdza, że ten, kto ma świadomość grzechu śmiertelnego, nie powinien przystępować do Komunii bez wcześniejszej spowiedzi.

Jest to wewnętrzny obowiązek sumienia.

Kanon 915

Mówi o odpowiedzialności szafarza Komunii.

To znaczy:

gdy sytuacja jest publiczna i obiektywna, kapłan lub szafarz nie powinien udzielać Komunii.

Dlatego:

- Kanon 916 działa w forum wewnętrznym,
- Kanon 915 działa w forum zewnętrznym.

To rozróżnienie jest kluczowe dla zrozumienia całej dyscypliny sakramentalnej Kościoła.

Jakie sytuacje najczęściej wiąże się z Kanonem 915?

W ostatnich dziesięcioleciach kanon ten pojawiał się szczególnie w debatach dotyczących:

- polityków publicznie popierających aborcję,
- rozwiedzionych katolików żyjących w nowych związkach cywilnych,

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 7

- osób żyjących w publicznych związkach sprzecznych z moralnością katolicką,
- osób publicznych aktywnie zwalczających istotne nauki Kościoła.

Problem nigdy nie jest jedynie polityczny.
Problem jest sakramentalny i duchowy.

Kościół nie mówi:
„Ta osoba ma mniejszą wartość.”

Mówi:
„Istnieje obiektywna sprzeczność między tym publicznym zachowaniem a widzialną jednością z Chrystusem i Jego Kościołem.”

Dlaczego Kościół musi chronić Eucharystię?

Ponieważ Eucharystia jest największym skarbem istniejącym na ziemi.

Kościół może przetrwać prześladowania, skandale, ubóstwo czy ataki kulturowe.
Ale kiedy traci poczucie sacrum, zaczyna się znacznie głębszy duchowy upadek.

Wielu świętych płakało na widok niegodnych Komunii.

Tomasz z Akwinu nauczał, że żaden sakrament nie wymaga tak wielkiej czci jak Eucharystia.

Jan Maria Vianney mówił, że gdybyśmy naprawdę rozumieli, co dzieje się podczas Mszy, umarlibyśmy z zachwyty.

A Ojciec Pio głęboko cierpiał z powodu świętokradzkich Komunii.

Dziś jednak wielu przyjmuje Eucharystię jak coś zwyczajnego.

Bez rachunku sumienia.
Bez spowiedzi.
Bez żywej wiary.
Bez przygotowania.

A to ma ogromne konsekwencje duchowe.

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 8

Wymiar duszpasterski: jak właściwie stosować Kanon 915

Tutaj potrzeba ogromnej roztropności, miłości i mądrości.

Stosowanie Kanonu 915 nie oznacza automatycznej surowości ani działania w duchu „policyjnym”.

Tradycja duszpasterska Kościoła zawsze dążyła do:

- dialogu,
- towarzyszenia,
- braterskiego upomnienia,
- wezwania do nawrócenia,
- duszpasterskiej cierpliwości.

Zazwyczaj przed publiczną odmową Komunii powinny nastąpić:

1. pouczenie doktrynalne,
2. duszpasterskie upomnienie,
3. próba korekty,
4. jasność co do obiektywnej sytuacji.

Celem nigdy nie jest „karanie”.

Celem jest prowadzenie do pojednania z Bogiem.

Ponieważ Kościół nie chce wykluczać.

Chce zbawiać.

Współczesny problem: zamieszanie doktrynalne

Żyjemy w czasach, gdy nawet w środowiskach katolickich istnieje ogromne zamieszanie dotyczące:

- grzechu śmiertelnego,
- stanu łaski,

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 9

- świętokradztwa,
- godności do przyjmowania Komunii,
- spowiedzi sakramentalnej.

Wielu sprowadziło chrześcijaństwo jedynie do „czucia się akceptowanym”.

Ale Ewangelia jest znacznie głębsza:
Chrystus nie przyszedł tylko po to, aby nas pocieszać.
Przyszedł, aby nas przemieniać.

A to oznacza nawrócenie.

Kanon 915 przypomina coś kontrkulturowego:
Komunia nie jest jedynie gestem społecznej przynależności.
Jest widzialnym znakiem rzeczywistej jedności z Chrystusem i wiarą Kościoła.

Czy ktoś może powrócić po życiu w publicznym stanie grzechu?

Tak.
I to jest najpiękniejsza część całej tej kwestii.

Kościół nigdy nie zamyka drzwi przed skruchą.

Nigdy.

Ten sam Chrystus, który ostrzega przed niegodnym przyjmowaniem Eucharystii, jest Tym, który przebaczył:

- Święty Piotr po jego zaparciu się,
- Maria Magdalena po jej dawnym życiu,
- dobremu łotrowi na krzyżu,
- i tak wielu skruszonym grzesznikom.

Celem Kanonu 915 nie jest trwałe wykluczenie.
Celem jest autentyczne nawrócenie.

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 10

Gdy istnieje skrucha, spowiedź i zmiana życia, Kościół z radością ponownie przyjmuje człowieka.

Ponieważ sercem katolicyzmu nie jest potępienie.
Jest nim odkupienie.

Milczenie o grzechu niszczy wiele dusz

Jedną z największych szkód duszpasterskich naszych czasów jest to, że prawie nikt już nie mówi o duchowym niebezpieczeństwie grzechu śmiertelnego.

Wielu katolików przez lata się nie spowiada.
Automatycznie przyjmuje Komunię.
I nikt nie wyjaśnia im duchowej powagi niegodnego jej przyjmowania.

To milczenie nie jest miłosierdziem.
To duchowe zaniedbanie.

Lekarz ukrywający poważną chorobę nie pomaga pacjentowi.
Pasterz, który nigdy nie ostrzega przed grzechem, również nie pomaga duszom.

Dlatego Kanon 915 pozostaje dziś tak konieczny.

Ponieważ przypomina nam coś zasadniczego:
Bóg kocha nas zbyt mocno, by pozostawić nas wygodnie pogrążonych w grzechu.

Prawdziwa miłość wymaga prawdy

Współczesny Kościół stoi przed ciągłą pokusą:
bycia akceptowanym przez świat za cenę łagodzenia prawdy.

Ale Chrystus nigdy nie obiecał popularności.
Obiecał Krzyż.

Mówienie dziś o Kanonie 915 może wywoływać krytykę, dyskomfort, a nawet odrzucenie.

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 11

Ale milczenie o prawdzie ze strachu przed konfliktem nigdy nie było autentyczną chrześcijańską miłością.

Prawdziwa miłość:

- kocha,
- towarzyszy,
- rozumie,
- słucha,
- przebacza...
ale również wzywa do nawrócenia.

Ponieważ bez prawdy nie może istnieć prawdziwa miłość.

Zakończenie: Kanon 915 nie jest murem... lecz duchowym alarmem

Wielu widzi ten kanon jako barierę.
Ale w rzeczywistości jest on sygnałem alarmowym.

Kościół nie mówi:
„Nie chcemy cię.”

Mówi:
„Twoja dusza jest zbyt cenna, by banalizować Eucharystię.”

W swojej istocie Kanon 915 broni trzech świętych rzeczywistości:

- świętości Chrystusa obecnego w Eucharystii,
- moralnej prawdy Ewangelii,
- oraz wiecznego zbawienia dusz.

W świecie, który banalizuje wszystko, nawet to, co święte, ten kanon nadal przypomina nam, że istnieją rzeczywistości, które należy traktować ze świętą bojaźnią, czcią i pokorą.

Ponieważ Komunia Święta nie jest automatycznym prawem.
Jest ogromnym spotkaniem z żywym Bogiem.

„Ci, którzy uporczywie trwają w jawnym grzechu ciężkim, nie mogą być dopuszczeni do Komunii Świętej”: najbardziej niewygodny... i najbardziej potrzebny kanon naszych czasów | 12

A zbliżenie się do Niego wymaga czegoś, czego dziś prawie nikt nie chce słyszeć... ale co nadal pozostaje samym sercem Ewangelii:

nawrócenia.